

Jeg maa maaske dog i denne Forbindelse udtale min Paaskønnelse af et Par Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Kirkeminister ved første Behandling. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, hedder det i Begyndelsen af Lovforslaget, at Valgretten ikke kan udøves af Personer, som staar i et afgjort Modsætningsforhold til Folkekirkens Tro, eller af Personer, som fører et vitterlig forargeligt Levned. Den højtærede Minister udtalte den Gang paa min Forespørgsel, at den første Betingelse kun tilsigtede at udelukke Personer, som erklærede, at de i det hele taget ikke troede paa noget af det, som Folkekirken lærte, men ansaa det hele for Usandhed og Tant, og at den anden efter hans Mening kun sigtede til Alfonsoer og Kvinder, der levede af Utugt. Jeg paaskønner i høj Grad disse Udtalelser, der i Grunden siger, at Betingelserne ikke betyder noget, thi ingen af disse Personer vil sikkert, heller ikke efter den højtærede Ministers Opfattelse, melde sig til Valglisterne. Ministerens Udtalelser vil ganske sikkert for Fremtiden blive vejledende med Hensyn til Forstaaelsen af disse Betingelser, men det forekommer mig, at Konsekvensen af dem burde blive, at man helt slettede disse Betingelser, der herefter godt helt kan undværes, dette saa meget mere, som det oplyses, at der i de Aar, Menighedsraadsloven har bestaaet, ikke er forefaldet noget Tilfælde, hvor nogen er blevet udelukket paa Grund af de nævnte Bestemmelser. Det er ganske sikkert heller ikke paa Grund af Anskuelser, som naeres indenfor i alt Fald store Kredse af Venstre, at disse Punkter er blevet staaende, men af Hensyn til et andet Parti, som Venstre arbejder sammen med paa de foreliggende Lovforslags Omraade.

Naar dette Lovforslag nu bliver til Lov og gaar ud i Befolkningen med et bestemt politisk Partipræg paa sig, bliver Spørgsmaalet, om den Kamp, som har været ført herinde om Lovforslaget, skal føres videre ude i Befolkningen ved de kommende Menighedsraadsvalg. Jeg kan ikke udtale noget desangaaende, det maa Vælgernes afgøre; men hvis man paa det meget væsentlige Punkt om Tilmeldingen havde kunnet gøre nogen Indrømmelse, havde der maaske været Udsigt til, at Menighedsraadsloven denne Gang som tidligere kunde være gaaet ud i Befolkningen uden dette politiske Partipræg paa sig, og jeg er overbevist om, at dette vilde have været til Gavn for Kirken. Jeg ved godt, at der er en Del indenfor Kirken, som har en vis Ængstelse for, at Socialdemokratiet skal

deltage i disse Valg som Parti, og disse Røster har lydt fra alle Sider indenfor Kirken. Andre indenfor Kirken haaber, at Socialdemokratiet vil tage Del i disse Valg som Parti. Socialdemokratiet har ikke bestemt noget i den Henseende, og om der bliver bestemt noget herom, kan jeg ikke sige. Men jeg vil dog udtale dette, at en af Grundene til, at Menighedsraadene ikke er blevet en saa rodfæstet Institution i Befolkningen, som de kunde være blevet, er ganske sikkert den Omstændighed, at Arbejderbefolkningen ikke har kunnet forsones sig med den middelalderlige Maade at ordne Valgretten paa, som er fastsat i Lovforslaget, og som tidligere har været anvendt. Jeg tror aldrig, disse Raad vil faa nogen virkelig Betydning og nogen virkelig Rod i Befolkningen, uden at Arbejderpartiet, Arbejderne, i stor Udstrækning deltager i Valgene. De Partier, som har Ansvar for Lovforslagets Gennemførelse og dets Ophøjelse til Lov, har ikke gjort det lettere for Arbejderne at deltage i disse Valg, end det var før. De har hverken vist dem eller store Kredse af den øvrige Befolkning den Tillid, som vi fra vor Side ønskede, at Kirken skulde vise overfor dem, som er Medlemmer af Folkekirken, og som der kaldes paa til bevidst kirkeligt og kristeligt Liv indenfor Folket. Selv om de har givet Menighedsraadene flere Opgaver, har de, som jeg tidligere har udtalt, ved dette Lovforslag mødt Befolkningen med Mistillid ved disse Valgbestemmelser.

Jeg vil, som sagt, anbefale mine Partifæller at stemme mod dette Lovforslag, for at vi kan vide os fri for Ansvar for de Følger, det kan faa for det kirkelige og kristelige og folkelige Livs Udvikling herhjemme. Vi vil ikke være med til at tage Ansvar for Følgerne og maa derfor stemme mod Lovforslaget.

Gunnar Fog-Petersen: Med Undtagelse af Lovforslaget om Oprettelse af et Bispeembede er disse Lovforslag, nu da de forlader Landstinget, ganske, som da de kom hertil. Landstinget har ikke sat noget Stempel paa dem, hverken gjort dem værre eller bedre, end de var. Disse Lovforslag har jo — det er ganske tydeligt, saaledes som jeg ogsaa sagde ved første Behandling — været den højtærede Kirkeministers Testamente. Ministren har sagt — og jeg har aldrig tvivlet om, at han mente det —, at naar disse Lovforslag var gennemført, havde han fuldendt Løbet; for saa vidt kunde vi som Punkt 11 paa Dagsordenen have et Forslag om Rigsdagens Lukning, ikke